

Sygn. akt VI C 170/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej VI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w W.

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Anna Garbera

Protokolant Sylwia Zarzycka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 01 kwietnia 2014 r. w W.

sprawy z powództwa L. M.

przeciwko Powiatowi (...)

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. nie obciąża powoda obowiązkiem zwrotu pozwanemu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI C 170/13

UZASADNIENIE

Powód L. M. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego Powiatu (...) kwoty 14.851 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty. Nadto powód domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2.400 zł i kwoty 17 zł tytułem zwrotu opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 27 kwietnia 2012 r. w G. zakupił pojazd marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) za cenę 24.900 zł, a następnie złożył do Wydziału Komunikacji, (...) i (...) Starostwa Powiatowego w W. wniosek o przerejestrowanie pojazdu, załączając wszystkie wymagane prawem dokumenty. Podał, że na podstawie złożonych dokumentów Starosta (...) dokonał czasowej rejestracji pojazdu, wydając powodowi pozwolenie czasowe seria i numer (...) i zalegalizowane tablice rejestracyjne (...) 20JW. Następnie pozwany, w dniu 23 września 2010 r. wobec ujawnienia różnic pomiędzy dowodami własności załączonymi do wniosku o zarejestrowanie pojazdu przez powoda, wydał postanowienie o zawieszeniu z urzędu postępowania administracyjnego dotyczącego rejestracji w/w pojazdu, do czasu wyjaśnienia sprawy przez Prokuraturę Rejonową w Kole, z którą to decyzją powód się nie zgodził. Powód podniósł, że w toku przedmiotowego postępowania administracyjnego pozwany trzykrotnie nie akceptował Decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego we W., odmawiając powodowi zarejestrowania pojazdu. Nadto w dniu 24 czerwca 2011 r. pozwany wniósł skargę na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego we W. z dnia 05 kwietnia 2011 r., która została odrzucona. Powód argumentował, że z oceny prawnej przedstawionej w decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego we W. z dnia 05 kwietnia 2011 r. wynika, że pozwany nie miał podstaw do odmowy zarejestrowania pojazdu, ponieważ powodowi przysługiwało prawo własności pojazdu i w konsekwencji możliwość rejestracji pojazdu. Dodał, że w trakcie postępowania administracyjnego przedstawiał pozwanemu podobne stanowisko w sprawie, wnosząc o przyspieszenie rozpoznania sprawy, ponieważ pojazd jest nieużytkowany, niszczeje i traci w miarę upływu czasu na wartości. W dalszej części powód uzasadniał, że w wyniku postępowania pozwanego poniósł szkodę majątkową, podając, że pojazd został zarejestrowany dopiero w dniu 22

września 2011 r., a więc po upływie 479 dni od złożenia wniosku o rejestrację. Dodał, że gdyby wiedział, iż postępowanie będzie tak prowadzone przez pozwanego, nie wydatkowałby środków finansowych na ulepszenie pojazdu. Wskazał również, że w związku z niemożnością korzystania z niezarejestrowanego pojazdu F. (...), w dniu 04 listopada 2010 r. zakupił inny pojazd marki R. (...), zaciągając pożyczkę w banku w wysokości 25.056,82 zł. Twierdził, że na zakup pojazdu marki R. (...) wydatkował kwotę łączną 14.987 zł na którą składała się cena pojazdu w wysokości 12.537 zł (według wycliczenia: 3.150 euro x kurs 3,98 zł), opłaty związane z zakupem w kwocie 1.650 zł, koszt transportu pojazdu z B. w kwocie 800 zł. Nadto twierdził, że w wyniku postępowania pozwanego poniósł także inne wydatki, to jest: na wymianę rozrządu, pompy wodnej, amortyzatorów, oleju, filtra, mechanizmu wycieraczek – łącznie kwotę 600 zł, na zakup części łącznie kwotę 2.451 zł, na zawarcie umowy ubezpieczenia pojazdu za okres od dnia 28 kwietnia 2010 r. do dnia 27 kwietnia 2011 r. kwotę 2.951 zł, na wynagrodzenie pełnomocnika w postępowaniu administracyjnym w dwóch ratach łącznie kwotę 2.000 zł, na oprocentowanie umowy pożyczki gotówkowej numer (...) z dnia 29 października 2010 r. kwotę 2.440,20 zł, na ochronę ubezpieczeniową kwotę 3.006,82 zł, na prowizję od udzielonej pożyczki kwotę 1.020 zł. Dodał, że jego szkodę stanowi różnica pomiędzy ceną zakupu i ceną sprzedaży pojazdu F. (...) w kwocie 9.900 zł – łącznie wydatki powoda to 24.369,02 zł. W dalszej części uzasadnienia powód podał, że wzywał pozwanego do naprawienia szkody pismem z dnia 04 listopada 2011 r. które pozwany otrzymał i nie spełnił jego żądania. Nadto powód wskazał, że pozwany był zawezwany przez powoda do zawarcia ugody przed Sąd Rejonowy w Wołowie, w sprawie o sygn. akt I C 572/12 lecz nie wyraził zgody na zapłacenie powodowi odszkodowania w wysokości 15.000 zł, w dalszym ciągu powołując się na argumentację stojącą w sprzeczności z w/w ocenami. Powód ostatecznie uzasadniając wysokość żądania wskazanego w pozwie na kwotę 14.851 zł podał, że na roszczenie to składają się: kwota 9.900 zł stanowiąca różnicę pomiędzy ceną zakupu, a ceną sprzedaży pojazdu marki F. (...), kwota 2.951 zł z tytułu kosztu ubezpieczenia pojazdu marki F. (...) za okres od dnia 28 kwietnia 2010 r. do dnia 27 kwietnia 2011 r., kwota 2.000 zł z tytułu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu administracyjnym. Powód zastrzegł również, że najpóźniej na pierwszej rozprawie rozszerzy powództwo o koszty pożyczki gotówkowej, którą przeznaczył na zakup pojazdu marki R. (...) w wysokości 14.987 zł.

Pismem z dnia 09 kwietnia 2013 r. w odpowiedzi na pozew pozwany Powiat (...) wniósł o odrzucenie pozwu, w związku ze skierowaniem powództwa do niewłaściwego organu. Z ostrożności procesowej wniósł o oddalenie powództwa oraz obciążenie powoda kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazał, że w toku prowadzonego postępowania administracyjnego, w związku z ujawnieniem różnic pomiędzy dowodami własności załączonymi przez powoda do wniosku o przerejestrowanie pojazdu w tutejszym urzędzie, a to umową sprzedaży z dnia 10 listopada 2006 r., a dowodem własności załączonym do zawiadomienia R. R. (1) - poprzedniego właściciela pojazdu z dnia 16 stycznia 2007 r. o zbyciu pojazdu, powziął istotne wątpliwości, co do osoby rzeczywistego właściciela oraz zawiadomił o tych rozbieżnościach w przedłożonych umowach i oświadczeniach organy ścigania. Podał, że w toku postępowania rejestracyjnego uzyskał od Starostwa Powiatowego w K. umowę sprzedaży z dnia 16 stycznia 2007 r. sporządzoną w K. na kwotę 25.000 zł, na podstawie której zawiadomienie o zbyciu pojazdu złożył R. R. (1) w dniu 30 stycznia 2007 r. Ponadto poprzedni właściciele pojazdu - R. R. (1) oświadczył, że umowy z dnia 10 listopada 2006 r. nie zawierał i nie podpisywał, zaś M. W. potwierdził jedynie zawarcie umowy z dnia 10 listopada 2006 r. Zdaniem pozwanego trudno przyjąć, aby działanie pozwanego miało cechy bezprawności, czy zawinienia. Twierdził, że jedną z istotnych okoliczności wymagających wyjaśnienia w postępowaniu dotyczącym rejestracji pojazdu jest ustalenie, czy osoba na której rzecz ma być dokonana rejestracja, jest właścicielem tego pojazdu. Nadto zarzucił, że pojazd nie mógł być zarejestrowany przez pozwanego bez przeprowadzenia szczegółowego postępowania wyjaśniającego, gdy sam powód informował, że pojazd posiada inny numer VIN niż widnieje w dowodzie rejestracyjnym, a powyższą niezgodność powód usunął pod koniec września 2010 r. Nadto dodał, że fakt ujawnienia niezgodności numeru VIN był przedmiotem postępowania prowadzonego przez Prokuraturę Rejonową w Gdańsku – Ś., w związku z podejrzeniem popełnienia przestępstwa z art. 286 k.k. Podniósł, iż po zakończeniu czynności, organy ścigania przesłały pozwanemu dokumenty w postaci dowodu rejestracyjnego nr (...) oraz karty pojazdu (...) w dniu 17 lutego 2011 r. Mając na względzie powyższe okoliczności zdaniem pozwanego, nie było podstaw prawnych do tego, aby zarejestrować pojazd w dacie wskazanej przez powoda, to jest w dniu 28 maja 2010 r. Podkreślił, że decyzja SKO z dnia 05 kwietnia 2011 r. uchylająca zaskarżoną decyzję wpłynęła do pozwanego w dniu 26 maja 2011 r. Pozwany zarzucił, iż nie był jedynym organem prowadzącym postępowanie w niniejszej sprawie, toczyło się bowiem

ono również przed organem II instancji oraz organem ścigania. W ocenie pozwanego, w związku z powyższym nie może on ponosić negatywnych konsekwencji spadku wartości pojazdu powoda liczonej od dnia 27 kwietnia 2012 r. do dnia jego sprzedaży 31 grudnia 2011 r. i kosztów ubezpieczenia pojazdu za okres od dnia 28 kwietnia 2010 r. do dnia 27 kwietnia 2011 r. i nie ma także podstaw by obciążać pozwanego kosztami pożyczki wydatkowanej przez powoda na zakup pojazdu marki R. (...) (k. 59-62).

Postanowieniem z dnia 04 lipca 2013 r. Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej w VI Zamiejscowym Wydziale Cywilnym w W., w sprawie o sygn. akt VI C 170/13 oddalił wnioszek pozwanego o odrzucenie pozwu (k. 78).

Pismem procesowym z dnia 24 sierpnia 2013 r. powód rozszerzył oraz sprecyzował żądanie pozwu domagając się od pozwanego zasądzenia kwoty ogółem 20.334 zł z ustawowymi odsetkami: od kwoty 14.851 zł od dnia 01 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty i od kwoty 5.501 zł od dnia wniesienia pisma rozszerzającego niniejsze powództwo, to jest od dnia 24 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego i opłaty od pełnomocnictwa w kwocie 2.417 zł. Argumentując wskazał, że jak wykazało postępowanie dowodowe powód poza należnościami dochodzonymi pozwem poniósł także wydatki: w dniu 04 maja 2010 r. na wymianę rozrządu, pompy wodnej, amortyzatorów, oleju, filtra, mechanizmów wycieraczek na kwotę 600 zł, części na kwotę ogólną 2.451 zł, koszt transportu pojazdu z B. w kwocie 800 zł oraz inne opłaty w wysokości nie mniejszej niż 1.650 zł (k. 89-90).

Pismem procesowym z dnia 08 października 2013 r. w odpowiedzi na pismo powoda z dnia 24 sierpnia 2013 r. rozszerzające żądanie pozwu, pozwany podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie, zawarte w odpowiedzi na pozew. Twierdził, że całość roszczeń powoda nie jest zasadna, albowiem organ prowadząc postępowanie związane z rejestracją pojazdu działał zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, a działania organu podejmowane w sprawie nie miały cech bezprawności, czy zawinienia. Odnośnie roszczenia o zwrot kosztów transportu pojazdu z B. w kwocie 800 zł podkreślił, że ich poniesienie nie zostało potwierdzone ani uprawdopodobnione przez powoda żadnym dokumentem i opiera się jedynie na twierdzeniu samego powoda oraz jego syna G. M.. Podobne stanowisko pozwany zajął wobec żądania opłat, w kwocie nie mniejszej niż 1.650 zł, których dokonanie miały potwierdzić zeznania świadka M. S.. W rzeczywistości, zdaniem pozwanego zeznania świadka ta w swoich zeznaniach, nie potwierdziła faktu dokonania opłaty we wskazanej przez powoda kwocie. W ocenie pozwanego, obciążając wyłącznie pozwanego odpowiedzialnością za spadek wartości pojazdu, związany z trwającym postępowaniem administracyjnym, doszłoby do sytuacji, w której kupujący nie ponosiłby żadnych negatywnych konsekwencji z tego tytułu, a całą odpowiedzialnością obarczony byłby organ rejestrujący. Zwrócił uwagę, że postępowanie administracyjne toczyło się również przed organem II instancji, kwestie będące w jego przedmiocie wyjaśniały również organy ścigania, a czynności przez te organy podejmowane znacząco wpłynęły na czas trwania prowadzonego postępowania (k.98-99).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 kwietnia 2010 r. powód w auto-komisie pod nazwą (...) s.c. R. K., T. Z. z siedzibą w G., zakupił pojazd osobowy marki F. (...), rok produkcji 2002, o pojemności silnika 1.896, numerze nadwozia (...), numerze rejestracyjnym (...) za cenę 24.900 zł, która została zapłacona przez powoda gotówką.

(dowody:

- faktura VAT „marża” nr (...) z 27.04.2010 r. k. 20,

- przesłuchanie powoda L. M. k. 84-85, 86-87).

W dniu 28 kwietnia 2010 r. powód złożył do Wydziału Komunikacji, (...) i (...) Starostwa Powiatowego w W. wniosek o zarejestrowanie zakupionego w dniu 27 kwietnia 2010 r. pojazdu marki F. (...) o numerze nadwozia (...), numerze rejestracyjnym (...), załączając wymagane do rejestracji pojazdu dokumenty w postaci: dowodu rejestracyjnego seria i numer (...), karty pojazdu seria i numer (...), umowy sprzedaży z dnia 10 listopada 2006 r., umowy komisowej z dnia 10 kwietnia 2010 r., faktury VAT numer (...) z dnia 27 kwietnia 2010 r., tablic rejestracyjnych numer (...), dowodu uiszczenia opłaty rejestracyjnej. W dniu 28 kwietnia 2010 r. Starosta (...) dokonał czasowej rejestracji pojazdu (na

okres 30 dni) wydając pozwolenie czasowe seria i nr (...) oraz zalegalizowane tablice rejestracyjne nr (...) 20JW, które następnie zostało przedłużone do dnia 10 czerwca 2010 r.

(dowody:

- kserokopia dowodu rejestracyjnego pojazdu F. (...) nr rej (...) k. 42,
- potwierdzenie Starosty K. nr (...) z 07.05.2010 r. k. 63,
- umowa kupna - sprzedaży z dnia 10.11.2006 r. k. 64,
- postanowienie Starosty (...) (KT (...) -2) z 23.09.2010 r. k. 21,
- przesłuchanie w charakterze pozwanego A. M. k. 81-84,
- przesłuchanie powoda L. M. k. 84-85, 86-87).

Powód w okresie kwietnia – maja 2010 r. w pojeździe marki F. (...) wymienił rozrząd, pompę wodną, amortyzatory, mechanizm wycieraczek, na co wydatkował kwotę 600 zł. Zakupił części samochodowe na ogólną kwotę 1.578 zł. W dniu 28 kwietnia 2010 r. zawarł umowę ubezpieczenia pojazdu F. (...) z (...) S.A. obejmującą okres od dnia 28 kwietnia 2010 r. do dnia 27 kwietnia 2011 r. uiszczając składkę w kwocie 1.062 zł (I rata).

(dowody:

- kserokopia polisy (...) S.A. ubezpieczenia pojazdu F. (...) seria (...) k. 53,
- faktura VAT nr (...) z 04.05.2010 r. k. 43,
- faktura VAT nr (...) z 10.05.2010 r. k. 43,
- faktura VAT nr (...) z 18.05.2010 r. k. 93
- przesłuchanie powoda L. M. k. 84-85, 86-87).

W toku postępowania rejestracyjnego prowadzonego w Wydziale Komunikacji, (...) i (...) Starostwa Powiatowego w W. w dniu 13 maja 2010 r. do pozwanego wpłynęło potwierdzenie Starosty K. numer (...) z dnia 07 maja 2010 r. wraz z kopią umowy sprzedaży z dnia 16 stycznia 2007 r. Analizując przesłane dokumenty pozwany stwierdził rozbieżność umowy zawartej pomiędzy wcześniejszymi właścicielami pojazdu F. (...) o numerze nadwozia (...), numerze rejestracyjnym (...), to jest R. R. (1), a M. W.. Pozwany zwrócił się do Starostwa Powiatowego w K., a także Urzędu Miejskiego w G. z prośbą o wezwanie w charakterze świadków R. R. (1) i M. W., celem weryfikacji umów. W odpowiedzi Starostwo Powiatowe w K. przesłało pozwanemu oświadczenia w których R. R. (1) oświadczył, że nie zawierał i nie podpisywał umowy sprzedaży z dnia 10 listopada 2006 r., a sprzedaży pojazdu dokonał na podstawie umowy sprzedaży z dnia 16 stycznia 2007 r. a M. W. oświadczył, że zawarł umowę sprzedaży pojazdu w dniu 10 listopada 2006 r.

Nadto w toku postępowania powód poinformował pozwanego o rozbieżności w numerze VIN pojazdu F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wskazując że oryginalny numer VIN widniejący na pojeździe to numer (...), zaś w dowodzie rejestracyjnym zamiast cyfry 8 widnieje cyfra 3, to jest (...). Niezgodność tą, wynikającą z błędu producenta pojazdu, powód usunął w dniu 20 września 2010 r.

W dniu 01 czerwca 2010 r. powód zawiadomił Prokuraturę Rejonową G. - Ś. o możliwości popełnienia przestępstwa z art. 286 k.k. W dniu 10 września 2010 r. Prokuratura Rejonowa G. – Ś. umorzyła dochodzenie w sprawie doprowadzenia w dniu 27 kwietnia 2010 r. w G. powoda do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, przy jednoczesnym wprowadzeniu go w błąd, co do rzeczywistego numeru VIN oraz oryginał umowy z dnia 10 listopada

2006 r. przekazała do Prokuratury Rejonowej w Kole, celem dalszego prowadzenia sprawy pod kątem możliwości popełnienia przestępstwa z art. 270 k.k.

(dowody:

- postanowienie Starosty (...) (KT (...) -2) z 23.09.2010 r. k. 21,
- decyzja Starosty (...) (KT (...) -5) z 15.12.2010 r. k. 26-27,
- decyzja Starosty (...) (KT (...) -8) z 01.02.2011 r. k. 30-32,
- skarga Starosty (...) do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z 24.07.2011 r. k. 40,
- odpowiedź pozwanego na wniosek o zawezwanie do próby ugodowej z 10.07.2012 r. k. 45,
- umowa kupna-sprzedaży z 10.11.2006 r. k. 64,
- umowa kupna-sprzedaży z 16.01.2007 r. k. 65,
- oświadczenie M. W. z 28.06.2010 r. k. 66,
- oświadczenie R. R. (2) z 23.06.2010 r. k. 67,
- przesłuchanie w charakterze pozwanego A. M. k. 81-84,
- przesłuchanie powoda L. M. k. 84-85, 86-87).

Postanowieniem z dnia 23 września 2010 r. (KT (...) -2) Starosta (...) w oparciu o poczynione wyżej ustalenia, zawiesił z urzędu postępowanie administracyjne dotyczące rejestracji samochodu osobowego marki F. (...), o numerze VIN (...) zarejestrowanego czasowo pod numerem rejestracyjnym (...), do czasu wyjaśnienia sprawy przez Prokuraturę Rejonową w Kole. W uzasadnieniu decyzji wskazał, że zebrane w sprawie dokumenty nie spełniają warunków o których mowa w art. 72 ustęp 1 pkt 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r., nr 108, poz. 908 ze zm.), w szczególności określonych w § 4 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 22.07.2002 r. w sprawie rejestracji i oznaczenia pojazdów i do czasu wyjaśnienia sprawy przez inny organ, nie mogą stanowić podstawy do rejestracji pojazdu.

(dowody:

- postanowienie Starosty (...) (KT (...) -2) z 23.09.2010 r. k. 21,
- przesłuchanie w charakterze pozwanego A. M. k. 81-84,
- przesłuchanie powoda L. M. k. 84-85, 86-87).

Powód w dniu 28 września 2010 r. złożył do Samorządowego Kolegium Odwoławczego we W. zażalenie na postanowienie Starosty (...) z dnia 23 września 2010 r. (KT (...) -2), kwestionując zasadność zawieszenia postępowania administracyjnego w sprawie rejestracji pojazdu marki F. (...). Wskazał, że okoliczności faktyczne przedstawione w uzasadnieniu decyzji o zawieszeniu, a to fakt istnienia dwóch umów o rozbieżnej treści oraz prowadzenia przez Prokuraturę Rejonową w Kole postępowania w przedmiocie czynu z art. 270 k.k. nie mają wpływu na wynik zawieszono postępowania, w szczególności nie zmieniają faktu, że powód stał się właścicielem pojazdu. Nadto zwrócił uwagę, że niezgodność w numerze VIN pojazdu usunął w dniu 20 września 2010 r., a zatem nie istnieją żadne przesłanki do odmowy rejestracji pojazdu. Mając powyższe na uwadze wniósł o uchylenie postanowienia o zawieszeniu i zarejestrowanie pojazdu.

(dowody:

- zażalenie powoda do Samorządowego Kolegium Odwoławczego we W. z 28.09.2010 r. k. 22,
- przesłuchanie w charakterze pozwanego A. M. k. 81-84,
- przesłuchanie powoda L. M. k. 84-85, 86-87).

Decyzją z dnia 28 października 2010 r. (numer SKO (...)) Samorządowe Kolegium Odwoławcze we W. po rozpatrzeniu zażalenia powoda z dnia 28 września 2010 r. na postanowienie Starosty (...) z dnia 23 września 2010 r. (KT (...) -2) w przedmiocie zawieszenia postępowania administracyjnego uchyliło zaskarżone postanowienie w całości i sprawę przekazało do ponownego rozpatrzenia. Uzasadniając Kolegium stwierdziło, że pozwany nie wyjaśnił, która z przedstawionych w zaskarżonym postanowieniu kwestii ma w prowadzonym postępowaniu charakter zagadnienia wstępnego, ani też nie przedstawił związku pomiędzy potrzebą wyjaśnienia tego rodzaju zagadnienia przez inny organ, a postępowaniem w sprawie rejestracji pojazdu. Nadto Kolegium zwróciło uwagę, że zaskarżone postanowienie zawiera braki, które nie pozwalają na weryfikację (ocenę) zasadności zawieszenia postępowania. Ostatecznie Kolegium stwierdziło, że pozwany naruszył przepis art. 124 § 2 k.p.a. na mocy którego zobligowany był do wyczerpującego wyjaśnienia motywów i okoliczności stanowiących podstawę zawieszenia oraz podania właściwych przepisów prawa.

(dowody:

- postanowienie Samorządowego Kolegium Odwoławczego we W. (nr SKO (...)) z 28.10.2010 r. k. 23-25,
- przesłuchanie w charakterze pozwanego A. M. k. 81-84,
- przesłuchanie powoda L. M. k. 84-85, 86-87).

Decyzją z dnia 15 grudnia 2010 r. (KT (...) -5) Starosta (...) powołując się na przepis art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., nr 98, poz. 1071 ze zm.), w zw. z art. 72 ust 1 i 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym (t.j. Dz. U. z 2005 r., nr 108, poz. 908 ze zm.), odmówił dokonania rejestracji pojazdu marki F (...), o numerze nadwozia VIN (...). Uzasadniał, że rejestracji pojazdu dokonuje organ na podstawie określonych dokumentów, w tym dowodu własności tego pojazdu, zaś w przedmiotowej sprawie pozwany dysponuje dokumentami, wskazującymi na nieprawidłowe przeniesienie prawa własności, z których wynika, że poprzedni właściciel nie nabył prawa własności, a co za tym idzie powód zakupił pojazd od osoby, której ta własność nie przysługiwała.

(dowody:

- decyzja Starosty (...) (KT (...) -5) z 15.12.2010 r. k. 26-27,
- przesłuchanie w charakterze pozwanego A. M. k. 81-84,
- przesłuchanie powoda L. M. k. 84-85, 86-87).

Powód w dniu 27 grudnia 2010 r. złożył do Samorządowego Kolegium Odwoławczego we W. odwołanie od decyzji Starosty (...) z dnia 15 grudnia 2010 r. (KT (...) -5). Kwestionując zasadność decyzji, wniósł o jej zmianę poprzez nakazanie dokonania rejestracji, ewentualnie o uchylenie powyższej decyzji i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania. Powód uzasadniał, iż pozwany nie był uprawniony do rozstrzygnięcia w kwestii przysługującego bądź nieprzysługującego powodowi prawa własności. Zaznaczył, że żaden z poprzednich właścicieli nie kwestionował faktu zakupu i odsprzedaży pojazdu oraz wskazywał, że pojazd nabył w dobrej wierze.

(dowody:

- odwołanie powoda do Samorządowego Kolegium Odwoławczego we W. z 27.12.2010 r. k. 28-29,

- przesłuchanie w charakterze pozwanego A. M. k. 81-84,
- przesłuchanie powoda L. M. k. 84-85, 86-87).

Decyzją z dnia 18 stycznia 2011 r. (numer SKO (...)) Samorządowe Kolegium Odwoławcze we W. po rozpatrzeniu odwołania powoda z dnia 27 grudnia 2010 r. na decyzję Starosty (...) z dnia 15 grudnia 2010 r. (KT (...) -5) w przedmiocie odmowy dokonania rejestracji pojazdu uchyliło zaskarżoną decyzję w całości i sprawę przekazało do ponownego rozpatrzenia. Kolegium w uzasadnieniu decyzji stwierdziło, że pozwany w istotny sposób naruszył przepis art. 10 § 1 k.p.a. poprzez nie umożliwienie powodowi przed wydaniem decyzji z dnia 15 grudnia 2010 r. wypowiedzenie się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

(dowody

- decyzja Samorządowego Kolegium Odwoławczego we W. (nr SKO (...)) z 18.01.2011 r. k. 33,
- przesłuchanie w charakterze pozwanego A. M. k. 81-84,
- przesłuchanie powoda L. M. k. 84-85, 86-87).

Decyzją z dnia 01 marca 2011 r. (KT (...) -8) Starosta (...) powołując się na przepis art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., nr 98, poz. 1071 ze zm.), w zw. z art. 72 ust 1 i 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym (t.j. Dz. U. z 2005 r., nr 108, poz. 908 ze zm.), ponownie odmówił dokonania rejestracji pojazdu marki F. (...), o numerze nadwozia VIN (...). W uzasadnieniu decyzji podtrzymał argumentację i dotychczasowe stanowisko w sprawie.

(dowody:

- decyzja Starosty (...) (KT (...) -8) z 01.03.2011 r. k. 30-32,
- przesłuchanie w charakterze pozwanego A. M. k. 81-84,
- przesłuchanie powoda L. M. k. 84-85, 86-87).

Decyzją z dnia 05 kwietnia 2011 r. (numer SKO (...)) Samorządowe Kolegium Odwoławcze we W. po rozpatrzeniu odwołania powoda z dnia 28 kwietnia 2010 r. na decyzję Starosty (...) z dnia 01 marca 2011 r. (KT (...) -8) w przedmiocie odmowy dokonania rejestracji pojazdu uchyliło zaskarżoną decyzję w całości i sprawę przekazało do ponownego rozpatrzenia. Kolegium w uzasadnieniu wskazało, że powód wnioskuje winien wykazać i udokumentować przysługujące mu prawo własności pojazdu, co nie zwalnia organu administracji publicznej od przeprowadzenia postępowania dowodowego i wyjaśnienia okoliczności danej sprawy. Organ wskazał, że pozwany pominął okoliczności faktyczne sprawy, a decyzję odmowną uzasadnił rozbieżnościami w zakresie treści umów zawartych w dniu 10 listopada 2006 r. i w dniu 16 stycznia 2007 r. Tymczasem zdaniem Kolegium okoliczności te mają drugorzędne znaczenie dla podjęcia ustaleń w zakresie prawa własności pojazdu, a w konsekwencji dla możliwości rejestracji pojazdu. Kolegium w uzasadnieniu decyzji stwierdziło, że pozwany naruszył przepisy art. 7 k.p.a., art. 77 § 1 k.p.a., i art. 80 k.p.a.

(dowody:

- decyzja Samorządowego Kolegium Odwoławczego we W. (nr SKO (...)) z 05.04.2011 r. k. 34-37,
- pismo powoda do Samorządowego Kolegium Odwoławczego we W. z dnia 22.03.2011 r. k. 41
- przesłuchanie w charakterze pozwanego A. M. k. 81-84
- przesłuchanie powoda L. M. k. 84-85, 86-87).

W dniu 24 czerwca 2011 r. do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we W. pozwany wniósł skargę na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego we W. (nr SKO (...)) z dnia 05 kwietnia 2011 r., w przedmiocie uchylecia przez Kolegium decyzji Starosty (...) z dnia 01 marca 2011 r. (KT (...) -8) odmawiającej rejestracji pojazdu marki F. (...), o numerze nadwozia VIN (...) i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Postanowieniem z dnia 27 lipca 2011 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny we W. odrzucił skargę pozwanego, z uwagi na brak interesu prawnego do wniesienia skargi.

(dowody:

- skarga Starosty (...) w W. z 24.06.2011 r. k. 40,
- postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, sygn. akt (...) S.A./WR 359/11 z 27.07.2011 r. k. 38-39,
- przesłuchanie w charakterze pozwanego A. M. k. 81-84,
- przesłuchanie powoda L. M. k. 84-85, 86-87).

W dniu 29 października 2010 r. powód zawarł z (...) Bankiem S.A. umowę pożyczki gotówkowej, na okres spłaty od dnia 29 października 2010 r. do dnia 29 października 2014 r. w kwocie 25.056,82 zł. Następnie w dniu 04 listopada 2010 r. w B. dokonał zakupu samochodu marki R. (...), roku produkcji 2003 za kwotę 3.150 euro, a następnie dokonał jego rejestracji w Polsce.

(dowody:

- umowa pożyczki gotówkowej nr (...) z 29.10.2010 r. k. 46-49,
- umowa zakupu pojazdu marki R. (...) z 04.11.2010 r. k. 52,
- zeznania świadka G. M. k. 79-80,
- zeznania świadka M. S. k. 80-81,
- przesłuchanie powoda L. M. k. 84-85, 86-87).

Po wydaniu przez Wojewódzki Sąd Administracyjny we W. postanowienia z dnia 27 lipca 2011 r. odrzucającego skargę na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego we W. (nr SKO (...)) z dnia 05 kwietnia 2011 r., w przedmiocie uchylecia przez Kolegium decyzji Starosty (...) z dnia 01 marca 2011 r. (KT (...) -8) odmawiającej rejestracji pojazdu marki F. (...), o numerze nadwozia VIN (...) i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, pozwany w dniu 22 września 2011 r. dokonał rejestracji samochodu osobowego marki F. (...), o numerze VIN (...), numer rejestracyjny (...).

(dowody:

- bezsporne,
- przesłuchanie w charakterze pozwanego A. M. k. 81-84,
- przesłuchanie powoda L. M. k. 84-85, 86-87).

Powód uiścił kwotę 2.000 zł pełnomocnikowi adw. D. C. za reprezentowanie go w w/w postępowaniu administracyjnym.

(dowody:

- dowody wpłat k. 54 akt

- przesłuchanie powoda L. M. k. 84-85, 86-87).

Pismem z dnia 04 listopada 2011 r. (nadany 08 listopada 2011 r.) powód, działając przez pełnomocnika prawnego, zwrócił się do pozwanego - Starostwa Powiatowego w W. z roszczeniem o zapłatę na rzecz powoda odszkodowania w wysokości 15.000 zł tytułem kosztów, jakie poniósł w związku z prowadzonym postępowaniem administracyjnym, wskazując, że pozwany prowadził postępowanie rejestracyjne w sposób opieszale i wydawał decyzję wbrew obowiązującemu porządkowi prawnemu. Wskazał, że na żadaną kwotę składają się: koszty ubezpieczenia pojazdu, strata na wartości pojazdu oraz koszty postępowania administracyjnego. Pozwany odmówił zapłaty.

Powód złożył do Sądu Rejonowego w Wołowie Wydziału I Cywilnego wniosek o zavezwanie pozwanego do próby ugodowej, w przedmiocie zapłaty powodowi odszkodowania. Do zawarcia ugody nie doszło, albowiem pozwany odmówił uznania roszczenia, podtrzymując argumentację zawartą w decyzjach odmownych.

(dowody:

- pismo pełnomocnika powoda do pozwanego z 04.11.2011 r. wraz z potwierdzeniem nadania k. 44,
- dowód wpłaty I raty za prowadzenie sprawy w kwocie 1.000 zł z 03.2011 r. k. 5,
- dowód wpłaty II raty za prowadzenie sprawy w kwocie 1.000 zł z 15.04.2011 r. k. 54,
- odpowiedź pozwanego na wniosek powoda do zawarcia ugody z 10.07.2012 r. k. 45
- przesłuchanie powoda L. M. k. 84-85, 86-87).

Powód po zarejestrowaniu pojazdu F. (...), oferował sprzedaż obu zakupionych samochodów - F. (...) i R. (...), zamieszczając (na portalach internetowych, gazecie, giełdzie) łącznie około sześć ogłoszeń o zamiarze sprzedaży. Za pośrednictwem swojego syna G. M., umieścił ogłoszenie internetowe na portalu ainfopress@interia.pl o zamiarze sprzedaży pojazdu F. (...) za kwotę 18.999 zł. Za sprzedaż pojazdu R. (...) oferował cenę 16.999 zł. Po około pół roku od zamieszczenia ogłoszeń, powód sprzedał samochód F. (...). Do dnia dzisiejszego powód nadal użytkuje pojazd marki R. (...).

(dowody:

- oferta sprzedaży samochodu R. (...) roku produkcji 2003 k. 50,
- oferta sprzedaży samochodu F. (...) z 18.07.2012 r. k. 51,
- zeznania świadka G. M. k. 79-80,
- przesłuchanie powoda L. M. k. 84-85, 86-87).

Do dnia zamknięcia rozprawy pozwany nie uczynił zadość roszczeniu powoda.

(dowód:

- bezsporne)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego Sąd oparł się przede wszystkim na dołączonych do akt sprawy dokumentach, których autentyczność i prawdziwość nie budziła wątpliwości oraz nie była kwestionowana przez strony. Sąd uwzględnił także zeznania świadków G. M. oraz M. S., a także przesłuchanie w charakterze strony pozwanej A. M.

i powoda L. M., w zakresie zgodnym z dokumentami i na okoliczności, co do których posiadali wiedzę. Sąd oddalił wnioski dowodowe stron, zgłoszone na rozprawie (o zobowiązanie pozwanego do przedłożenia akt związanych z rejestracją pojazdu marki R. (...) - k. 85, o przeprowadzenie dowodu z dokumentu w postaci dowodu wpłaty z dnia 12.11.2010 r. - k. 80), albowiem były spóźnione.

Materialnoprawną podstawę powództwa stanowi przepis art. 417 § 1 k.p.c. zgodnie z którym za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego lub inna osoba prawna wykonująca tę władzę z mocy prawa. Przesłankami jakie muszą zostać spełnione dla powstania odpowiedzialności władzy publicznej za zaniechania lub działania niezgodne z prawem, na podstawie art. 417 § 1 k.p.c. są łącznie: bezprawność działania lub zaniechania organów władzy publicznej, szkoda oraz adekwatny związek przyczynowy pomiędzy bezprawnym działaniem (zaniechaniem) władzy publicznej, a powstałą szkodą.

Wskazać w tym miejscu należy, że wymienione wyżej przesłanki odpowiedzialności władzy publicznej obowiązana jest udowodnić osoba, która twierdzi, że poniosła szkodę. Stosownie do treści art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu ciąży na stronie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Powód w tymże postępowaniu musiał więc udowodnić, że szkoda rzeczywiście zaistniała oraz była ona następstwem wydania kolejnych decyzji Starosty (...), które okazały się wadliwe, a nadto związek przyczynowy pomiędzy szkodą, a wydaniem przez ten organ administracyjny odpowiedniego orzeczenia/decyzji. Należy zauważyć, że skutkiem nie przedstawienia dowodów na poparcie swych twierdzeń, jest uznanie, że strona nie wykazała zasadności roszczenia objętego pozwem. Jednocześnie należy zaznaczyć, że same twierdzenia strony, która stara się uzyskać korzystne dla siebie rozstrzygnięcie nie mogą stanowić podstawy wyrokowania sądu.

Powód wykazał w toku postępowania pierwszą z przesłanek odpowiedzialności deliktowej pozwanego Powiatu (...), to jest przesłankę bezprawności działania organu administracyjnego poprzez wydanie nieprawomocnych dotyczących zawieszenia postępowania i odmowy rejestracji pojazdu marki F. (...) o numerze nadwozia VIN (...), następnie uchylonych w toku postępowania administracyjnego. Należy wskazać, że w niniejszej sytuacji nie ma zastosowania przepis szczególny art. 417¹ § 3 k.c., który dotyczy sytuacji, gdy szkoda została wyrządzona poprzez nie wydanie orzeczenia lub decyzji, gdy obowiązek ich wydania przewiduje przepis prawa, albowiem pozwany wydawał decyzje administracyjne (w przedmiocie odmowy dokonania rejestracji), które z uwagi na ich wadliwość były przez organ nadzorczy – Samorządowe Kolegium Odwoławcze we W. uchylane, a sprawę przekazywano do ponownego rozpoznania. Nadto w toku postępowania powód, odwołując się od wydanych decyzji administracyjnych, wskazywał na ich wadliwość, nie zaś na przewlekłość w załatwieniu sprawy przez organ administracji publicznej. W tym miejscu wyjaśnić należy, że rozumiana przez przepis art. 417 § 1 k.p.c. bezprawność organu administracji publicznej, to zachowanie niezgodne z prawem, sprzeczne z porządkiem prawnym, polegające na sprzeczności między zakresem kompetencji organu, sposobem jego postępowania i treścią rozstrzygnięcia wynikającym z wzorca ustawowego, a jego działaniem rzeczywistym. Przesłanka niezgodności z prawem, musi być rozumiana w sposób właściwy dla prawa cywilnego tj. jako sprzeczność działania lub zaniechania z porządkiem prawnym sensu largo, co wyklucza możliwość jakiegokolwiek dyferencjacji skali czy stopnia bezprawności działania (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 kwietnia 2012 r., sygn. akt IV CSK 406/11, lex nr 1169347). Podkreślenia wymaga także, że w postępowaniu cywilnym, którego podstawą żądania jest przepis ogólny odpowiedzialności deliktowej - art. 417 k.c. sądy nie są władne badać prawidłowości podjęcia decyzji administracyjnej, w szczególności czy istnieją przesłanki, które w świetle przepisów prawa materialnego stanowiły podstawę jej podjęcia. Sąd powszechny nie jest też władny do interpretacji decyzji administracyjnych nie tylko w jej aspekcie przedmiotowym, ale także podmiotowym. W postępowaniu cywilnym nie można bowiem zastępować, ani weryfikować, ani też w jakikolwiek sposób uzupełniać zakresu oddziaływania decyzji administracyjnych. Decyzja administracyjna jest bowiem w zakresie objętym jej treścią – bez względu na motyw jej podjęcia wyrażony w uzasadnieniu – wyrazem stanowiska organu administracji publicznej, wiążącym sądy w postępowaniu cywilnym (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17.02.2010 r., I ACa 1094/09, lex nr 1120052). Dlatego też w niniejszej sprawie sąd nie mógł kwestionować merytorycznej zasadności podjętych ostatecznych decyzji administracyjnych, w szczególności decyzji organu nadzorczego i sądu administracyjnego,

działających jako organy odwoławcze, uchylających postanowienie o zawieszeniu postępowania i decyzje odmawiające rejestracji pojazdu a zatem musiał brać pod uwagę stan prawny wywołany takimi decyzjami. Ocena bezprawności decyzji administracyjnej dokonywana być może jedynie w ramach postępowania administracyjnego i sądowno-administracyjnego przy zastosowaniu przewidzianych ustawowo przyczyn i środków. Dopiero decyzja wydana po przeprowadzeniu takiego postępowania nadzorczego zezwala na określenie, czy spełniona została przesłanka sądowno-odszkodowawczej odpowiedzialności. Dokonanie takiej oceny przez Sąd powszechny, mimo nie zakończenia postępowania sądowno-administracyjnego jest niedopuszczalne, wkracza bowiem w sferę, która nie należy do kompetencji sądu powszechnego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 07 października 2010 r., IV CSK 206/10, lex nr 677776).

Okoliczności dotyczące przebiegu postępowania administracyjnego były bezsporne. Organ administracyjny Samorządowe Kolegium Odwoławcze, nadzorujący działalność publiczną pozwanego - Powiatu (...) - w odwoławczym postępowaniu administracyjnym uznał, uchylając kilkakrotnie decyzje pozwanego (wydane przez uprawniony organ pozwanego tj. Starostę), że orzeczenia zapadły z naruszeniem przepisów obowiązującego prawa procesowego, bez uprzedniego wyjaśnienia przez organ wszystkich okoliczności sprawy. Wydanie decyzji nadzorczych stwierdzających w postępowaniu administracyjnym naruszenie przepisów prawa o postępowaniu administracyjnym potwierdzało działanie niezgodne z prawem, a takie działania mieszczą się w hipotezie normy 417 § 1 k.c., w której ustawodawca nie poczynił różnicowania co do skali czy stopnia naruszenia, nie zastrzegł też ograniczenia bezprawności działania podmiotu wykonującego władzę publiczną wyłącznie do rażącego naruszenia prawa. Ustalenia organu nadzorczego oraz ocena działań pozwanego przy podejmowaniu kolejnych decyzji administracyjnych wiąże sąd w postępowaniu cywilnym i przesądza o bezprawności działania organu władzy publicznej. Tym samym w ocenie Sądu nie można uznać, by decyzje administracyjne podejmowane przez pozwanego odmawiające rejestracji pojazdu powoda nie miały charakteru bezprawności.

Przechodząc na grunt rozpoznawanej sprawy, nie powielając szczegółowych ustaleń faktycznych, należy krótko podsumować, że każda kolejna decyzja wydana przez Starostę (...) (organ pozwanego), która została zaskarżona przez powoda, była przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze we W. uchylana, a sprawę kierowano do ponownego rozpoznania przez organ pierwszej instancji. I tak w dniu 23 września 2010 r. (KT (...) -2) Starosta (...) zawiesił z urzędu postępowanie administracyjne dotyczące rejestracji samochodu osobowego marki F (...), o numerze VIN (...) zarejestrowanego czasowo pod numerem rejestracyjnym (...), do czasu wyjaśnienia sprawy przez Prokuraturę Rejonową w Kole. Powód zaskarżył tą decyzję do Samorządowego Kolegium Odwoławczego we W., które w konsekwencji decyzją z dnia 28 października 2010 r. (numer SKO (...)) uchyliło zaskarżone postanowienie w całości i sprawę przekazało do ponownego rozpatrzenia, wskazując w uzasadnieniu na naruszenie przepisu art. 124 § 2 k.p.a. na mocy którego pozwany zobligowany był do wyczerpującego wyjaśnienia motywów i okoliczności stanowiących podstawę zawieszenia oraz podania właściwych przepisów prawa. Następnie decyzją z dnia 15 grudnia 2010 r. (KT (...) -5) Starosta (...) odmówił dokonania rejestracji pojazdu marki F (...), o numerze nadwozia VIN (...), podtrzymując dotychczasową argumentację. Decyzja została zaskarżona przez powoda do Samorządowego Kolegium Odwoławczego we W., które to decyzją z dnia 18 stycznia 2011 r. (numer SKO (...)) uchyliło zaskarżoną decyzję w całości i sprawę przekazało do ponownego rozpatrzenia, wskazując w uzasadnieniu na istotne naruszenie przepisu art. 10 § 1 k.p.a. poprzez nie umożliwienie powodowi przed wydaniem decyzji z dnia 15 grudnia 2010 r. wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. W dniu 01 marca 2011 r. Starosta (...) wydał decyzję (KT (...) -8), w której ponownie odmówił dokonania rejestracji pojazdu marki F (...), o numerze nadwozia VIN (...) podtrzymując argumentację i dotychczasowe stanowisko w sprawie. Po zaskarżeniu tejże decyzji przez powoda Samorządowe Kolegium Odwoławcze we W. decyzją z dnia 05 kwietnia 2011 r. (numer SKO (...)) ponownie uchyliło zaskarżoną decyzję w całości i sprawę przekazało do ponownego rozpatrzenia, wskazując w uzasadnieniu na naruszenie przepisów art. 7 k.p.a., art. 77 § 1 k.p.a., i art. 80 k.p.a.

W świetle powyższego nie ma wątpliwości co do uznania, że działanie pozwanego w postaci wydania niedostatecznych decyzji administracyjnych miało cechy bezprawności, która co do zasady rodzi wobec powoda L. M. obowiązek odszkodowawczy na podstawie przepisu art. 417 § 1 k.c. W tym miejscu należy wskazać, w ślad za przyjętym

orzecznictwem, iż samo stwierdzenie bezprawności działania organu władzy publicznej, nie oznacza jednocześnie powstania jego odpowiedzialności odszkodowawczej. Bezprawność działania oznacza takie naruszenie przez władzę publiczną przepisów obowiązującego prawa, które stanowi warunek konieczny do powstania s. i którego normalnym następstwem w danych okolicznościach jest powstanie szkody (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 kwietnia 2012 r., sygn. akt IV CSK 406/11, lex nr 1169347).

W związku z powyższym, rozważenia w sprawie wymagały pozostałe przesłanki odpowiedzialności deliktowej pozwanego na podstawie art. 417 § 1 k.c., czyli wystąpienie w majątku powoda szkody powstałej w wyniku bezprawnego działania pozwanego, oraz adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy bezprawnym działaniem pozwanego, a ową szkodą. Dla tej oceny zastosowanie znajduje przepis art. 361 k.c. na podstawie którego zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania. W powyższych granicach w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć gdyby mu szkody nie wyrządzono. Przyjęta przez przepis art. 361 k.c. koncepcja adekwatnego związku przyczynowego, w aspekcie selekcji wad decyzji administracyjnych wskazuje na konieczność oceny, czy wadliwe decyzje administracyjne stanowiły bezpośrednio konieczny warunek powstania szkody powoda. Występowanie związku przyczynowego pomiędzy szkodą, a zdarzeniem ją powodującym, nie może być ujmowane zbyt szeroko i nie może obejmować wszystkich skutków działania lub zaniechania, a jedynie takie, które są normalnym i koniecznym następstwem zachowania się organu.

Powód domagał się ostatecznie pozwem od pozwanego odszkodowania w wysokości łącznie 20.334 zł z ustawowymi odsetkami: od kwoty 14.851 zł od dnia 01 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty i od kwoty 5.501 zł od dnia 24 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty. Na roszczenie powoda składały się: kwota 9.900 zł stanowiąca różnicę pomiędzy ceną zakupu, a ceną sprzedaży pojazdu marki F. (...), kwota 2.951 zł z tytułu kosztu ubezpieczenia pojazdu marki F. (...) za okres od dnia 28 kwietnia 2010 r. do dnia 27 kwietnia 2011 r., kwota 2.000 zł z tytułu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu administracyjnym, kwota 600 zł na wymianę rozrządu, pompy wodnej, amortyzatorów, oleju, filtra, mechanizmów wycieraczek w pojeździe F. (...), kwota w wysokości 2.451 zł z tytułu części samochodowych, kwota 800 zł z tytułu kosztu transportu pojazdu R. (...) w roku 2003 z B. do Polski, kwota 1.650 zł stanowiąca inne opłaty związane z zakupem pojazdu R. (...).

W tym miejscu, odnosząc się do żądań powoda, podnieść należy, iż stosownie do obowiązku wynikającego z treści art. 6 k.c. (ciężar dowodu) i art. 232 k.p.c. (obowiązek strony wskazywania dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne), powód, jeżeli twierdzi, że poniósł szkodę, musi wykazać, że szkoda rzeczywiście zaistniała, jej wysokość oraz że była ona następstwem koniecznym i normalnym wydania decyzji pozwanego zawieszającej, a następnie odmawiającej rejestracji pojazdu F. (...). Sąd powszechny w świetle zasady kontrydiktoryjności procesu cywilnego, nie ma uprawnień do czynienia samodzielnych ustaleń w tym przedmiocie. Tymczasem powód nie wykazał, co do powyższych roszczeń w części istnienia związku przyczynowego w części także wystąpienia szkody lub też jej wysokości, zgodnie z regułą dowodową art. 6 k.c., o czym szczegółowo w dalszej części uzasadnienia. Powód wprawdzie przedłożył dokumenty świadczące o poniesieniu w części określonych wydatków, tj. kwoty 1.062 zł z tytułu kosztu ubezpieczenia pojazdu marki F. (...) za okres od dnia 28 kwietnia 2010 r. do dnia 27 kwietnia 2011 r., kwoty 2.000 zł z tytułu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu administracyjnym, kwoty 2.451 zł na części samochodowe, kwoty 600 zł na wymianę rozrządu, pompy wodnej, amortyzatorów, oleju, filtra, mechanizmów wycieraczek w pojeździe F. (...), jednakże wydatki te nie mogły być uznane przez sąd jako normalna konsekwencja wadliwości decyzji administracyjnych pozwanego. Za normalne następstwa uważa się jedynie takie, które w danych okolicznościach z reguły występują tzn. są zwykłą koniecznością działania lub zaniechania zobowiązanego do odszkodowania, a nie następstwa będące wynikiem szczególnego zbiegu okoliczności, czy decyzji strony podejmowanej w ramach swobodnej i niezależnej woli oraz z subiektywnie pojętej ostrożności. Występowanie związku przyczynowego pomiędzy szkodą, a zdarzeniem ją powodującym nie może być ujmowane zbyt szeroko i nie może obejmować wszystkich skutków. Wydatki pozwanego związane z naprawami pojazdu F. (...) nie były niezbędne dla rejestracji pojazdu, nie były też wynikiem odmowy rejestracji pojazdu. Na marginesie wskazać trzeba, że powód sam podczas przesłuchania wskazał, że wydatki na pojazd F. (...) poniósł z ostrożności, albowiem samochód był sprawny „ja z ostrożności dokonałem

tych napraw. Nie wiedziałem kiedy był wymieniony olej, pasek rozrządu”. Pozwany podczas przesłuchania wskazał, że w dniu rejestracji powinno nastąpić ubezpieczenie od OC, lecz nie ma przymusu ubezpieczenia w szerszym zakresie. Nadto należy zwrócić uwagę, że powód po ubezpieczeniu pojazdu F. (...), czasowo korzystał z niego, na podstawie uzyskanej rejestracji czasowej do czerwca 2010 r. Pojazd byłby przez powoda ubezpieczony także w razie zarejestrowania pojazdu. Wydatki na ulepszenie stanu pojazdu i jego ubezpieczenie nie są następstwem braku rejestracji pojazdu. Odnosząc się do wydatku powoda w kwocie 2.000 zł z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika za reprezentację powoda w postępowaniu administracyjnym, należy po pierwsze stwierdzić, że takiego roszczenia powód nie zgłaszał w toku postępowania administracyjnego. Jak wynika z treści art. 263 § 1 i 2 k.p.a. do kosztów postępowania administracyjnego zalicza się koszty podróży i inne należności świadków i biegłych oraz stron w przypadkach przewidzianych w art. 56, a także koszty spowodowane oględzinami na miejscu, jak również koszty doręczenia stronom pism urzędowych. Organ administracji publicznej może zaliczyć do kosztów postępowania także inne koszty bezpośrednio związane z rozstrzygnięciem sprawy. Takimi kosztami mogą być wydatki związane z ustanowieniem przez skarżącego pełnomocnika do prowadzenia sprawy (wyrok NSA w W. z dnia 18.06.1997 r., lex nr 57625). Wynika z powyższego, że powód mógł domagać się zasądzenia na jego rzecz w/w kosztów w postępowaniu administracyjnym, czego nie uczynił.

Jeżeli chodzi natomiast o pozostałe roszczenia powoda, tj. żądanie zasądzenia kwoty 9.900 zł stanowiącej różnicę pomiędzy ceną zakupu, a ceną sprzedaży pojazdu marki F. (...), kwoty 800 zł z tytułu kosztu transportu pojazdu R. (...) w roku 2003 z B. do Polski, kwoty 1.650 zł stanowiącej inne opłaty związane z zakupem tego pojazdu, to powód w ocenie Sądu tej szkody ani jej wysokości nie wykazał, stosownie do obowiązku wynikającego z art. 6 k.c. Zaznaczyć należy, iż strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń, musi liczyć się z ryzykiem niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu co do tych okoliczności na tej stronie spoczywał. Nie może być dowodem samo twierdzenie powoda, ani też nie sprecyzowane i niedookreślone zeznania świadków, których nie można zweryfikować na podstawie oceny całości materiału dowodowego. Samo twierdzenie powoda, iż poniósł określone pozwem wydatki, czy poniósł szkodę spowodowaną spadkiem wartości pojazdu F. (...), nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności (art. 227 k.p.c.) powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą (art. 232 k.p.c. i art. 6 k.c.). Powód nie przedstawił żadnych dowodów dokumentujących poniesione wydatki. Wraz z pozwem przedłożył jedynie fakturę potwierdzającą zakup tego pojazdu (k. 20), brak jednak dokumentu potwierdzającego jego sprzedaż za określoną cenę. Wątpliwe zdaniem sądu jest także określenie szkody powstałej w majątku powoda jako wartości równej „spadkowi wartości” pojazdu, bo nie jest to następstwem odmowy rejestracji pojazdu i pozwany nie ponosi za to odpowiedzialności. Wartość pojazdu z upływem czasu maleje niezależnie od tego, czy jest on zarejestrowany, czy nie, powód sprzedał pojazd już po jego rejestracji. Powód nie wykazał, za jaką kwotę sprzedał samochód F. (...), a wskazywanie przez powoda podczas przesłuchania na okoliczności istotnie dla sprawy przy pomocy wyrażen „chyba, możliwe”, jak też przez świadka M. S. w zeznaniach wyrażeniami „nie pamiętam, mam podejrzenie, podejrzewam, jest wysoce prawdopodobne”, nie mogą być uznane za wiarygodny i jedyny dowód stwierdzenia określonych faktów, tj. wydatków związanych z kupnem samochodu R. (...). Świadek G. M. podał, że nie pamięta ceny sprzedaży pojazdu F. (...). Następstwem odmowy rejestracji pojazdu F. (...) była konieczność zakupu drugiego pojazdu, niemniej jednak powód nie wykazał precyzyjnie w toku postępowania dowodowego wydatków poniesionych na ten cel. Oprócz powyższych dowodów osobowych, nie ma żadnych innych, na podstawie których można zweryfikować podawane przez świadków i powoda okoliczności.

Mając na względzie ustalony w sprawie stan faktyczny i stan prawny powództwo powoda podlegało oddaleniu o czym orzeczono w punkcie I. sentencji wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach zawarte w punkcie II. sentencji wyroku, Sąd oparł na przepisie art. 102 k.p.c., zgodnie z którym w przypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Przepis powyższy ma również odniesienie do kosztów zastępstwa procesowego, należnych od strony przegrywającej proces. Sąd nie obciążył powoda obowiązkiem zwrotu pozwanemu kosztów zastępstwa procesowego. Przepis art. 102 k.p.c., który w niniejszej sprawie Sąd zastosował, jest wyjątkiem od zasady z art. 98 k.p.c. przewidującej obciążenie strony przegrywającej obowiązkiem zwrotu kosztów procesu.

Zastosowanie go w danej sytuacji konkretnego stanu faktycznego, należy do dyskrecyjnej władzy sądowniczej (uznania sędziowskiego). Jednocześnie zastosowanie tego przepisu nie wymaga wniosku przegrywającego. Przepis art. 102 k.p.c. realizujący zasadę słuszności orzekania, umożliwia odstępnie od obciążenia w całości lub części kosztów strony, która przegrała proces, jeżeli zachodzi „wypadek szczególnie uzasadniony” rozumiany jako zaistnienie okoliczności związanych z samym przebiegiem procesu (charakterem żądania, jego znaczenia dla strony, subiektywne przekonanie strony co do zasadności żądania), jak i dotyczące sytuacji życiowej strony (sytuacja majątkowa i osobista strony). W ocenie sądu, w niniejszej sprawie za odstępnie od obciążenia powoda kosztami zastępstwa procesowego na rzecz pozwanego przemawiają przede wszystkim okoliczności związane z charakterem sprawy. Należy podkreślić, że za słusznością zastosowania normy art. 102 k.p.c. w konkretnych okolicznościach sprawy stoi racjonalne i uzasadnione przekonanie powoda o zasadności jego roszczenia zgłoszonego w pozwie, jak również ocena postępowania pozwanego, która legła u podstaw decyzji administracyjnych oraz sytuacja powoda, wygenerowana wskutek niewłaściwego postępowania pozwanego, mającego cechy bezprawności. Należy wskazać, że działanie organu władzy publicznej musi być ocenione także z punktu widzenia zaufania do Państwa i porządku prawnego w nim obowiązującego. Nie można też odmówić powodowi w takich okolicznościach prawa do subiektywnej interpretacji sytuacji, w jakiej się znalazł wskutek działania organu władzy publicznej. Poniesienie przez powoda kosztów zastępstwa prawnego udzielonego pozwanemu zdaniem sądu stoi w sprzeczności z zasadami słuszności i stanowi wypadek szczególnie uzasadniony, o którym mowa w art. 102 k.p.c.